

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว
พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้วขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว เรียกว่า “ศาล
จังหวัดสระแก้ว” และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดสระแก้วมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดสระแก้วตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓
ให้ศาลจังหวัดกบินทร์บุรีมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดสระแก้วด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดสระแก้ว ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดกบินทร์บุรีในวันเปิด
ทำการศาลจังหวัดสระแก้วตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดกบินทร์บุรี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติตั้งจังหวัดสระแก้ว พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยกอำเภอสระแก้ว อำเภอกลองหาด อำเภอดาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภอรัษฎาประเทศ ออกจากการปกครองของจังหวัดปราจีนบุรี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดสระแก้ว สมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมือง สระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดสระแก้ว เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ในท้องที่จังหวัดสระแก้ว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลาย จะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้